

стта си, той е най-низкия и гнуснавия човек на света! По-добре е сто години мъжки честни, а не жели да тъпчи честта си и вярата си! Утре е ден и ще се каже на такъв: не си честен, не си българин, лжеш и в Евангелието. . ." Левски предупредява ловченци, че на запрените сега не може да се помогне. Възстановянето се отлага. Той разпоредил до всички комитети да съберат и предадат парите, за да се поръчка оръжие, та за напролет да бъдат по-готови, защото времето наближава. . .

Левски пише за насърдчение до всички. „Напред и небойте се! . . . Нека българското юнашко око да не се бои вече от мъжките на дрипавия читак. Иде времето, когато ще се дигнат народните знамена. Но бързайте да сме готови" . . . Този път Левски се подписва *Ибраим Анадолу*.

Хващането на Левски. — Към 20 декември Левски се намирал в махалата колибето до Троян. Известени на време, троянски съзаклетници отишли и се срещнали с апостола. Те му известили, че многобройна войска и стража обикаляла Ловеч и Троян, кръстосва по пътищата, внезапно напада ханищата дена и ноща, че двама членове от ловченския комитет са откарани в София, някои комитетски вещи хванати и че страх и трепет е обладала цялата околност. В конака държат портрета на Левски и се взират в лицето на всеки пътник. Левски насърдчил другарите да не се отчайват, дал наставление, как да се скрие всичко, поискал по